

неможе да остане. Ружица стана образъ (примѣръ) на всяка цѣломъдрена добродѣтель. Тя е имала чиста и светла любовь къмъ Бога, къмъ родителитѣ, и сичкытѣ хора. Нѣйната смиреность, нѣйната побожна мисъль, облагорождалали сѫ и украсявали нѣйното мило и побожно лице. Просто и чисто както и нѣйныятъ умъ, имала е облекло отъ платно, което е тя сама опрела и обелила. Една китка цвѣти на свѣтлобѣлата ѹ дрѣха, бѣше нейниятъ бисеръ и драгый каменъ, нъ нѣйниятъ невинни и любезни очи, приличали сѫ на нѣкое божестено лице. Всякий който іж видялъ, говорилъ бы: Ружица отъ Елограда, вѣстина е най хубава господжица въ цѣла Немціј; нъ нѣйната добродѣтель прави іж по любедостойна нежели нѣйната хубость.

РУЖИЦА ИЗГУБИ МАЙКА СИ.

Ахъ защо не бѣ Ружица честита, такива добри и красни Майчини съвѣти за дѣлго време да слуша! Ружица е била около 14 години, когато ѹ ся любезната майка разболѣла. Тя е осъщала опасностъ, нъ не е на дыщеря си нищо казвала. Племичъ Милорадъ бѣше отишълъ на бой. И заради туй рече тя, на Ружица:— „Любезна Ружице, проводи тутакен при баща си единъ конникъ, азъ желаѫ още единъ пѣтъ на този свѣтъ да го вида! И повикай побожныятъ Еротеа игумена! той мя е крѣстиль, и при дохожданіето ми